

Blagdan krštenja Gospodinova B

Evo mog izabranika!

Na njega sam svog Duha izlio. (Iz 42,1)

Prvo čitanje

Izaija 42,1-4.6-7

Ovo govori Gospodin: "Evo Sluge mojeg koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje! Na njega sam svog Duha izlio: on će donijet pravo narodima; vikati neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima; trske napuknute prelomiti neće, stijena što tek tinja neće ugasiti; po istini on će donijet pravo, neće sustat niti smalaksati, dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za naukom njegovim. Ja, Gospodin, u pravdi te pozvah, čvrsto za ruku te uzeh; oblikovah te i postavih za Savez narodu, za svjetlost pucima, da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnja iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami."

Drugo čitanje

Djela apostolska 10,34-38

U one dane prozbori Petar: "Uistinu shvaćam da Bog nije pristran, nego – u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im Evanđelje: mir po Isusu Kristu; on je gospodar sviju. Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao."

U ono vrijeme: Propovijedao je Ivan: " Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenja na obući. Ja vas krstih vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim." Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba, gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: "Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"

Za razmišljanje

Kao dobri filmski redatelji, koji svoj film počinju važnom i markantnom scenom, stavljaju evanđelisti Isusovo krštenje na početak njegovog javnog djelovanja. Nakon trideset godina anonimnosti, krštenje je neočekivan i teško razumljiv korak. Usred naroda, koji je Ivan pozvao na obraćenje, Isus odjednom iskušava nešto neizrecivo. Za Njega, koji je bez grijeha, krštenje iz ruke njegovog predčasnika postaje uvjet prikloniti se grešnicima, moći dijeliti njihovu sudbinu i tako ih ponovno usmjeriti Bogu.

Tako Isus uronjuje u vodu Jordana, da potpuno ispuni Božju volju. (usp. Mt 3,15) Na ovu poniznu gestu, koja je usmjerena novom i spašenom sutra, odgovara Nebo: ono se otavara i na Isusa silazi Duh Božji. Čuje se glas: "Ti si moj ljubljani Sin...". Razumljivo je, da je Isus oduvijek ljubljani Očev Sin, ali u ovome trenutku svečano je u svom poslanju potvrđen Božjim službenikom, poput novog Izaka na žrtveniku. Vođen Duhom Svetim, Isus se daje na postepeno ostvarivanje svoje zadaće: stvara zajednicu onih ljudi, koji žele biti darovani Božjim sinovstvom i prihvaćaju Krista kao istinu, put i život. Na taj način pokazuje, da je zaista Sin i sluga svoga Oca. "Moram biti kršten, i kako me to pritište sve dok se to ne ispuni" (Lk 12,6). Kao kršćanin ne smijem zaboraviti, da sam, ako sam kršten na Isusa Krista, na njegovu smrt kršten, kako bi mogao biti dionikom novoga života (usp. Rim 6,3). Kao što je Isus bio otvoren za svoju zadaću, za nevidljivo kraljevstvo, tako i ja moram biti raspoloživ za zadaću, koju mi je Bog povjerio; tu zadaću ne mogu zatajiti, bez da odvratim od sebe Božje darove.

Blagdan krštenja Gospodinova B

Evo mog izabranika!

Na njega sam svog Duha izlio. (Iz 42,1)

Prvo čitanje

Izaija 55,1-11

O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako i nemate novaca, dođite! Bez novaca i bez naplate kupite i uživajte vino i mlijeko! Zašto da trošite novac na ono što kruh nije, i nadnicu svoju za ono što ne siti? Mene poslušajte, i dobro ćete jesti, i sočna ćete uživati jela. Priklonite uho i k meni dođite, poslušajte, i duša će vam živjeti.

Sklopit ću s vama Savez vječan, Savez milosti Davidu obećanih. Evo, učinih te svjedokom pucima, knezom i zapovjednikom narodima. Evo, pozvat ćeš narod koji ne poznaješ, i narod koji te ne zna dohrlit će k tebi radi Gospodina, Boga tvojega, i Sveca Izraelova, jer te on proslavio. Tražite Gospodina dok se može naći, zovite ga dok je blizu!

Nek bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek se vrati Gospodinu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem, jer je velikodušan u praštanju. Jer moje misli nisu vaše misli, i puti moji nisu vaši puti – riječ je Gospodnja. Visoko je iznad zemlje nebo: tako su visoko puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli. Da, kao što dažd i snijeg s neba silaze i ne vraćaju se onamo dok se zemlja ne natopi, da bi dala sjeme sijaču, i kruha za jelo, tako i riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća se k meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je poslah.

Drugo čitanje

1. Ivanova 5,1-9

Predragi! Tko god vjeruje: "Isus je Krist", od Boga je rođen. I tko god ljubi roditelja, ljubi i rođenoga. Po ovom znamo da ljubimo djecu Božju: kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove vršimo. Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi njegove nisu teške. Jer sve što je od Boga rođeno,

pobjeđuje svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša. Ta tko to pobjeđuje svijet, ako ne onaj tko vjeruje da Isus Sin Božji? On, Isus Krist, dođe kroz vodu i krv. Ne samo u vodi nego – u vodi i krvi. I Duh je koji svjedoči jer Duh je istina. Jer troje je što svjedoči: Duh, voda i krv; i to je troje jedno. Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće. Jer ovo je svjedočanstvo Božje, kojim je svjedočio za Sina svoga.

Evandjelje

Marko 1,7-11

U ono vrijeme: Propovijedao je Ivan: "Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenja na obući. Ja vas krstih vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim."

Onih dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba, gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: "Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!"

Za razmišljanje

Kao dobri filmski redatelji, koji svoj film počinju važnom i markantnom scenom, stavljaju evanđelisti Isusovo krštenje na početak njegovog javnog djelovanja.

Nakon trideset godina anonimnosti, krštenje je neočekivan i teško razumljiv korak. Usred naroda, koji je Ivan pozvao na obraćenje, Isus odjednom iskušava nešto neizrecivo. Za Njega, koji je bez grijeha, krštenje iz ruke njegovog predčasnika postaje uvjet prikloniti se grešnicima, moći dijeliti njihovu sudbinu i tako ih ponovno usmjeriti Bogu.

Tako Isus uronjuje u vodu Jordana, da potpuno ispuni Božju volju. (usp. Mt 3,15)

Na ovu poniznu gestu, koja je usmjerena novom i spašenom sutra, odgovara Nebo: ono se otavara i na Isusa silazi Duh Božji. Čuje se glas: "Ti si moj Ljubljeni Sin...". Razumljivo je, da je Isus oduvijek Ljubljeni Očev Sin, ali u ovome trenutku svečano je u svom poslanju potvrđen Božjim službenikom, poput novog Izaka na žrtveniku. Vođen Duhom Svetim, Isus se daje na postepeno ostvarivanje svoje zadaće: stvara zajednicu onih ljudi, koji žele biti darovani Božjim sinovstvom i prihvaćaju Krista kao istinu, put i život. Na taj način pokazuje, da je zaista Sin i sluga svoga Oca.

"Moram biti kršten, i kako me to pritište sve dok se to ne ispuni" (Lk 12,6). Kao kršćanin ne smijem zaboraviti, da sam, ako sam kršten na Isusa Krista, na njegovu smrt kršten, kako bi mogao biti dionikom novoga života (usp. Rim 6,3). Kao što je Isus bio otvoren za svoju zadaću, za nevidljivo kraljevstvo, tako i ja moram biti raspoloživ za zadaću, koju mi je Bog povjerio; tu zadaću ne mogu zatajiti, bez da odvratim od sebe Božje darove.